

**סאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד הייסס**

New Series. Before starting the previous series, we had been in the middle of discussing many aspects of the greatest *mitzvah* of all - *Talmud Torah*. We finished many sections - but not all of them. For now it was decided to go to a new series about *Kashrus* and the Kitchen. This will *B'ezeras Hashem* include laws of *Basar V'Chalav* - "Meat and milk," kitchen mix-ups and mistakes, kashering and immersing food vessels, gentile food and help (gentile wine, milk items, bread and cooked items), trusting a gentile, etc. It will not include topics that are given over to the many efficient *Kashrus* organizations and administrators. An effort will *bl"n* be made to keep the laws short and practical, yet still provide the logic behind them.

Relevant Halachos During These Trying Times (58)

There are a number of matters that we should keep in mind at this time, and remember them well. How *Klal Yisroel* rose to the occasion in the fulfillment of many *mitzvos* that became much harder to fulfill under the rare and unique circumstances. How *Klal Yisroel* found ways to continue *shiurim* and *Yeshiva* learning during periods of lockdown. How we returned to our *shuls* with the resolve to *daven* better and behave better as we stand before *Hashem* in His place of worship. We must put as much communal effort as we can into seeing that all of these improvements should not be short-lived.

We also cannot forget the *Middas Hadin*, as well as the

[illegible][illegible]

The **חלקת יעקב** [א'ר"ס' ה' ר'] discusses a case where a boy became בר מצוה on the second night of פסח, but has only one מצוה of כבית Should he eat it on the first night which is פסח דאורייתא but only איוב דרבנן for him, or the second night, which is פסח דרבנן, but he is a בר חיובא? He brings the **מהרש"ם** who says the מחלוקת on our *Gemara* about blood that spills in middle of the עבודה, where ר' מאיר says to starve over and ר' יוחנן says to bring more of דם and continue where you left off, hinges on this מחלוקת if we say a חצי שיעור has a חלות when it comes to a מצוה or not. ר"א & ר"ש hold that half of the עבודה דם were *תנן* so they need not be redone. The *Tanna Kama* holds עבודה רצי is nothing.

Horas Simcha) would say:

R' Asher Zelig Rubinstein ז"ל (R"Y Toras Simcha) would say:

Korach failed because he was a taker. A person has to be a giver, but Korach took instead. As a *Levi*, Korach was supported by the rest of the nation. Perhaps this is why he became a taker, but with the right perspective, he would have realized that he was giving the *zechus* to others to support *avodas Hashem*. A person can give by taking and take when giving. It all depends on how he looks at things. If one is only able to see things from one perspective, then his 'I' will mislead him and he will be led down the path of Korach. If, however, he can appreciate other points of view, then he can become a great leader like Shmuel, Moshe, and Aharon who saw with both 'eyes.'”

SpecialMazelTov to Mr & Mrs

A Wise Man once said: “My photographs don’t do me justice - they just look like me.”

**Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)**

**KEEP the power of your T'fila
with respectful T'fila - sign!**

103,740
 APPROX
 verifiable signatures
 855.400.5104
kvodshomayim.org

**Special Mazel Tov to Mr & Mrs
Mendy Kofman & Rabbi & Mrs
Binyomin Friedler on the
engagement of their children,
Moishe & Elisheva. May they be
zoche to build a Bayis Ne'eman
B'Yisroel. לישן ולתפארות**

פרק ד' דאבות

בראתי יצר הדע ובראתי לו
תורה תבלין
RABBI DAVIN

פלא המנחה עש"ק - 6:55 | הדלקת נרות שבת - 8:11 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:34 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 10:25 | זמן תפילה/ הגר"א - 10:25 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:29 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:19 | צאה"כ / לרבינו תם -

courtesy of myzmanim.com

נשבת עדה) 'שוחט משום מאי חיבי? רב אמר משום צובע' – 'שוחט' הוא היצר הרע ו'ניקרא 'שוחט' כי הוא המסת את האדם לעבירה, ואח"כ עולה ומסטי' עליו כדי לקבל רשות לדרגו. ואיתא בגמרא (סוכה נב) שלעתידי לבוא מביא הקב"ה להוציא תשוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים, ושואלת הגמרא 'שוחט משום מאי חיבי?' – מדו חטאו של היצר הרע הנקרא 'שוחט' שבגינו תרחיב הוא עצמו שוחטה לעתיד? ושואלת בזה השמטת את בני האדם לעבירה אינה מיבה מציפקת להענישו, שהרי כל הוצ'ה ודקב"ה בעצמו מינה אותו לתפקיד זה? ומשיבה הגמרא 'משום צובע' – אך ה'יצר' שאם יזוז דבריו לא ירצה האדם לעבור על פקודת מלכו גם אם יבטיח לו כל הון ודעמאלו, על כן הינו מתחכם ומשבר את אוני האדם שאין שום חטא באשמה בביצוע אותה פעולה אודותיה הוא מדרב, ובכך מסבא את עיניו ותרמיתו מלאות את האמת, והיו 'צובע' שצובע את העבירה כדי שלא יכרו במזותה כדי שיכשלו בה וע"ז אכן תרחיב בשוחטה, כי בזה מועיל הוא בתפקידו.

תמידהינו על דתן ואבירם ועל הגלולים עליהם משמשת כ'עד נאמן' על מאמדם של מין הבעל שם טוב וי"ע רואים אנו בחוש איך ביכולתו של היצר להוכיח ולהאדם איך התענג בכיול במצרים בכדי שישתוקק לחזור לשם ולשם מצוה ויזעק על משה רבינו שהגיו ח"ו חוטא על שהוציא את ישראל משם ואחר שיודעים שאלא עד היכן נמלת רשעותו של היצר התפשט להכשילנו עלינו להרגיל את עצמנו לשאת למחר למלא את רצוננו כל הודף שאין בטוחים שהור רצון הש"ת, כי מאד שיער לבו של האדם רע מענורו. עליו לשפוט את מעשיו מתוך שוב הדעת, כי על שהוא לחוש אחר הרצון איך ביכולתו ליישב דעתו ולהסיר נגיעותיו.

מלד"ק בדברי הרמב"ם מדוע כתב "ודי זה נתקדש קדש קדשים", אה"נ זה אמת אבל מדוע נוגע זה לעיקר דברי הרמב"ם שפסק שכא"א יכול לזכות למדרגת שבט לוי?

ובעזרת נראה לבאר דברי הרמב"ם, דהנה אופן של פרנסה של שבט לוי, וגם של כל מי שרוצה להיות כמדרגת שבט לוי הוא אופן "למעלה מדרך הטבע". ששעל פי דרך הטבע, פרנסה בא "ע" עסק בהשתדלות, ואילו שאינם עוסקים בהשתדלות, הפרנסה הוא "למעלה מדרך הטבע". ובאמת הוא גנ' מפורשת האופן ששייכה להשגחה למעלה מדרך הטבע דאיתא בברכות (כ). "א"ל רב פפא לאביי: מאי שנא ראשונים דאתרחשו להו ניסא, ומש' אנן דלמי מתרחשו לן ניסא? ... א"ל: קצמא. וזו קא מסי' נפשיתו אקדשת השם. אנן אל סדלינן נפשין אקדשת השם". וי"ל: "וכשמ' ראשונים השגחו בפנס על קדש' של כל כדרך הבטי' כי כל אישור לאיש יתן בעד נפשו, כן נעשה להם שלא כדרך הטבע", עכ"ל.

וביאריו המפורשים דמי שמסוד עצמו על קדושת השם הרי הוא נקרא קדוש, ומי שנוקדא קדוש השית' עושה לו ניסים ונפלאות וא"כ "ל דוה כוונת הרמב"ם בכמש"כ "הרי זה נתקדש קדש השמים", ר"ל דמי שאינו מאמץ שפרנסתו יבא לו בדרך הטבע, ר"ל פרוק מצדו צדארו החשבונות הרבים, ובטוח בה' שהוא ית' "פרנסו חכם שמפרנס שבת לוי, זהו הסיבה שהיכזה להתפרנס באופן שהוא למעלה מדרך הטבע שחרי' הוא מוסר עצמו לקדש שם שמים".

**מאת חגית רבי גמליאל חתן רבינוביץ
שליס"א, ר"י שער השמים ירושלים עירי**

המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר ... (מז-יג) - דע את האויב!

בהמתבונן בדבריהם של דתן ואבירם, לא תהיה ביכולתו למצוא פתרון לתמיהתו, האץ' יכנו אלו הרשעים את ארץ מצרים 'כארץ זבת חלב ודבש' הלאו 'א"א' כלל לתאר את מצבם הנורא של בני ישראל בעודם במצרים. עצם צערם מצד מעמדם כעבדים אי אפשר לתאר, כי מעמדם של עבד הינו בבחינת מה כמעמדם של שווד וחמור. כשם ששווד בעיני בעליו אינו כי אם אמצעי לעשות בו מלאכה, כך אלו העבד בעיני בעליו, אין לו שום זכות לעשות דבר לעצמו, לא כלול משופעו וראו לגונן כשור לעול וכחמור למשא, וגם אם היתה זאת על דעתן של ישראל, לא היו מסכימים להחלף כעבדים ומורת שווים עדיין היה זה בסופו של דבר מציאות מצער בלתי נסבל, להפך אכרי' שעשו זאת מבלי להתחשב בדעתם ומבלי לתת להם תמורה כלשהי, זאת אומרת שאפילו כהרמות לא נידמו בעיני המצרים, שחרי אילו רצה המצרי לקנות בהמה היה משלם על כך לבעליו, ולא כן עשו לישראל, אלא כבשו אותם ביד חזקה והטילו עליהם את מלאכתם כאילו היו הם בעלי חיים מן החפץ ר"ל. וגם אחר שהחזיקו בהם לא החזיו אותם, כי בלחם צד ומים לחץ כד שחיזיקו מעמד, [ומסיבה זה האכילו אותם 'מצה', כי היא השווה בתוך מצוי יותר מכל מאכל אחר] כי מאחר שבעיני המצרים לא היו כי אם כבעלי חיים, לא ראו לנכון להבריאים במאכלים הראויים לבני אדם, כי אם באיזה שווא מלאכל המחזיקים בהיים. ועקב ההרכה להאכלי את בהמותיהם ב'בתן'... וכי ניתן כלל להעלות על הדעת עומק צער נפשם מעצם החשפלה?

כדי ליישב את הדברים נקדים את ביאורו של **מדרן הבעש"ט זי"ע** על מאמר הגמ'

**לימודים סאת חרב אברחם דניאל
אבשיץ שליט"א, בעמ'ס שוח אברחם**

ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד ... ובתוך בני ישראל לא נחלו
נחלה כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה נתתי ללויים
לנחלה (ח. גנ. כד) - האופן לזכות להשגחת הש"ת למעלה מדרך הטבע
דועים דברי הדמ"ס (סוף הל' שמיטה ויובל): "ולמה לא זכה לוי בנחלת ארץ
ישראל ובביתו עם אחיו? מפני שהובדל לעבוד ה' ולשרת ולהורות דרכי השמים
ומשפטי הברית; מפני שגמר יורו משפחתו ליעקב ותורתו לישראל; לפיכך
הובדלו מדרך העולם לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נוחלין ולא זוכין לעצמן
בכח גופן, אלא הם חיל השם ... ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל בני
העולם אשר נרבה רוחו אותו וביטו מדעו להבדיל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו
לדעה את ה' ודלק ישר כמו שעשה האלקים ופרק מעל צאורו על החשבונות הרבים
אשר בקולו בני האדם דרו זה נתקשר קשר קרשים ויהיה ה' חלקן ונחלתו לעולם
ולעולם עולמים ויזכה לו בעה"ז דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים וללויים" עכ"ל

ד"ר כל איש מִיִּשְׂרָאֵל יִזְכֵּל לִזְכוּת לַמַּדְרֵגַת שֶׁבֶט לֹוִי, שֶׁהֵם לֹא הֶצְרִיכוּ לַעֲסֹק בְּשֹׁם עֵסֶק הַשְׁתָּדְלוּת לְצֻדָּר פְּרִנְסָתָם, אִם יִפְרָק מֵעַל צִוְּאָרוֹ עוֹל הַחֲשׁוֹנוֹת, הַשִּׁי"ת יִפְרִנְסוּ כְּמוֹ שֶׁמִּפְרִנֵּם שֶׁבֶט לֹוִי בִּאֻפֶּן שֶׁהֵם לֹא הֶצְרִיכוּ לַעֲסֹק בְּשֹׁם עֵסֶק בְּהַשְׁתָּדְלוּת. אוֹלֵם יֵשׁ

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.clickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melandim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZIPO expense

מעשה אבות .... סימן לבנים

וישלה משה לקרא לרתן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעלה ... (פז-יב)

The **Medrash Tanchuma** states: “*Moshe sent to summon Dasan and Aviram, but they said, ‘We will not come up.’ ‘We will not go’ or ‘We will not come’ is not written here, but ‘We will not come up.’ As it says, ‘A fool’s mouth is his ruin!’ (Prov. 18:17:) They opened their mouth for a calamity, by saying that they would die by going down and not coming up. Just as they spoke, so did they die. Moshe said, ‘Inasmuch as they did not want to come [to me], I shall go to them. Perhaps they will be ashamed and repent.’ When they saw him they began to curse and blaspheme, as stated, ‘and Dasan and Aviram came out standing.’ Does one go out sitting, or lying prostrate? It is simply to teach us that they went out cursing and blaspheming.*”

There was once a couple that was experiencing *shalom bayis* problems. Counseling and therapy sessions did not help and it was decided that a divorce was necessary. Inquiries were made and a date and time was set for the husband and wife to appear in *Beis Din*, however, the woman refused to attend. She was bitter. She felt she was terribly wronged in the process and insisted that she would not accept a *get* under any conditions.

The husband arranged for the *get* to be written in the *Beis Din* of **R’ Moshe Feinstein זי”ל**, on the lower east side of Manhattan, and afterward, R’ Moshe appointed one of his *talmidim* to serve as a *shaliach*, a messenger, to deliver the *get* to the woman in the presence of two witness who were to accompany him.

The group set off for the woman’s apartment, located in one of the more seedier sections of Manhattan, but when they arrived, she refused to let them in and absolutely refused to accept the *get*. She yelled and screamed at them, but would not let them in. They had no choice but to come back to R’ Moshe and report that their mission was unsuccessful.

R’ Moshe was undaunted. In a flash, he grabbed his hat and coat and headed out the door, telling the messenger and witnesses to follow him. Together, they traveled back to the woman’s apartment, navigated through some unwelcome aspects of the city, and traipsed up four flights of stairs as the building elevator was not in service. R’ Moshe was not a young man and this trip was a bit arduous for him, but he never complained even once the entire time.

They knocked at the apartment door and a man opened it. It was her father. He saw the group of rabbis standing there in rabbinic garb and immediately let loose a barrage of insults, profanity and vitriolic words, in essence telling them to get out of here and his daughter was not going to listen to them. R’ Moshe just stood there and waited for the man to finish. When he finally did, the *Gadol Hador* gently explained that if he would allow them a few short minutes, they would be gone right away. It took some more convincing but eventually, the man allowed the group into the apartment.

The woman emerged from a side room and recognized R’ Moshe. She listened to him calmly explain how tragic it would be for so many people involved if this situation would continue to linger, and how important it is for her to accept the *get* and move on in life. His words struck a chord, and it wasn’t long before she willingly accepted the *get*.

R’ Moshe led the group of men outside and they began to walk back to his home. One of the men could not contain his curiosity and asked, “*Rebbi*, please forgive me for asking, but why did the *Rav* have to come in person? He is a widely respected *Rosh Yeshivah* and the head of the *Beis Din*. He could have sent numerous people, an unlimited amount of messengers until the job was done; yet he went himself and was made to suffer the indignity of insults, the strain of traveling and the effort of climbing so many flights of stairs. It is surely beneath his *kavod* to do these things.”

R’ Moshe stopped walking and looked at the man. “I don’t understand your issue. Do you think that in these types of situations, I need to be concerned with my own *kavod*? What about *kavod shamayim*? What about the honor of *Hashem Yisborach*? If she were to not accept the *get* and later got married again, can you imagine the disrespect to *kavod shamayim* that would bring? Is there a greater level of indignity and insult than that?”

ואם לא תשמעו בקול ה' ... והדתה יד ה'
בכם ובאבותיכם ... (שמיאל א' יב-יז)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY
HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

the king as we have seen with regard to *Yosef HaTzadik*’s assertion of his relationship with Pharaoh, King of Egypt (*Bereishis* 45:8). Says R’ Eliyahu, what’s fascinating is that the numerical value of the words “בכם ובאבותיכם” (plus two to account for the words themselves) is 545 – the exact *gematria* of the words “וליהוציא מקבריהם”. Remarkable as this may be, why should the previous generations have to pay posthumously for later generations wrongdoings?

R’ Chaim Dov Rabinovitz זי”ל (Daas Sofrim) explains that part of the blame for *Klal Yisroel*’s sins is placed on the ancestors of previous *doros* for having not properly prepared foundations for the next *doros*. As such, it is the אחריות of the present generation to set the course for generations to come.

ויקם משה וילך אל דתן ואבירים
וילכו אחריו זקני ישראל ... (פז-כד)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE
FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT”L

מחשבת הלב

At first glance, the word “ויקם” (“*he got up*”) seems superfluous here in the *posuk* - of course, if *Moshe Rabbeinu* was sitting down, then he obviously got up. It would have sufficed just to say “וילך משה” - and Moshe “*went to them*.”

My *machshava* here is twofold. Sometimes when diverse opinions collide, *machlokes r”l* ensues, with each side believing that they are 100% correct and the other side is totally in the wrong. Each side is waiting for the other to acquiesce. The *Torah* says that while you may be right, take note and remember that “ויקם משה” - Moshe was the one who initiated the conciliatory process. *Moshe Rabbeinu*, the paradigm of humility and *anava* was showing the Jewish people how to deal with our differences. Furthermore, we find in *Parshas Chayei Sarah*, the *Torah* uses the words, “ויקם השדה”. The word “ויקם” connotes an *aliya*, an elevation of sorts. The *Torah* is teaching us that if you promote *shalom* - peace, by being the one to give in, by being the *mevater*, then “תקומה יהיה לך” - you will experience an elevation. You will rise to a new, exalted level. You will be like *Moshe Rabbeinu*. As the expression goes: “You can be right or you can be happy!” That is perhaps why the *Torah* chose this particular word - “ויקם” - to impart this lesson to us.

The letters of the name Korach also spell “קרח” - cold ice. Korach set up a cold front between himself and *Moshe Rabbeinu*. To thaw this icy feeling that *machlokes* breeds, Moshe tried to initiate warm feelings through warm words.

As we usher in the month of *Tammuz* in which the sad days of *Bein Hameitzarim* commence, it would behoove all of us to learn from the example that *Moshe Rabbeinu* set forth for us, teaching us how to make *shalom*, end our *sinas chinam*, and pave the way for us to be *zoche* to the *haaros panim* of *Hashem* through the *binyan Bais HaMikdash b’karov, Amen!*

משל למע הדבר דומה

ותפתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ... (פז-לב)

משל: There is a legend that is told about the great *Chacham* and chief rabbi of Constantinople, Turkey, **Rav Shlomo Eliezer Elifandry זי”ל**. Throughout his tenure in Turkey and before he moved to Syria, he was at the forefront of the battle against the *Maskilim*, who used their influence to destroy the religious values of the Turkish communities. Rav Shlomo Eliezer took them head on and would not budge an inch, in preserving the tenets of *Torah*-true Judaism.

The *Chacham* was once invited to the *Bar Mizvah* of the son of a wealthy individual, who also invited some of the more prominent *Maskilim* of the city. During the lavish meal, a scientific conversation broke out among the assembled, and a few of the “enlightened” members were pontificating on the topic of earthquakes and the scientific reasons why they occur. Each person presented his data and

כי כל העדה בלם קדושים ובתוכם ה'
ומדוע תתנשאו על קהל ה' ... (פז-ג)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM
THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

What a shame it is, what happened to Korach! Korach had it all. He was from an illustrious family, he was a great *Torah* scholar, he was wealthy, dynamic and looked up to. But it wasn’t enough: he turned his gains into pains! The wicked Haman was no different. He, too, had it all. He was rich, powerful and respected by the King. He had the entire world bowing down to him - everyone, that is, except for one Jew named Mordechai. What did Haman say? “*יכל זה איננו שוה לי*” - “*Everything I have is worthless*,” if I don’t have the ONE thing that I want. Haman did not see that everyone else was bowing down to him; all he saw was that Mordechai was NOT! Very often this kind of behavior stems from “קטאנה” (jealousy), “תאוה” (lust) and “כבוד” (honor). These three negative traits are so terrible that they can cause a person to not only go out of his mind, but even go out of his world! In other words, the person does not even see all the good things in his life and in the world around him.

Perhaps, though, the underlying root of all three issues is really one, and we can suggest a simple and practical solution for all three. There is a well-known *segula* of saying *Perek Shira*. It is a beautiful *tefilla* that quotes *posukim*, from all over *Tanach*, which are proclaimed by the animals, the birds, fish and the entire creation including the sky, earth, and everything in it. Each creation sings a song of praise to *Hashem* with it’s own unique verse. Why is this so effective? What is it all about? **R’ Gamliel Rabinowitz שלי”א** explains that the main point of *Perek Shira* is about APPRECIATION. It is to think to oneself, “The mountains and oceans are praising *Hashem* - what about me? What is MY special *shira*, MY unique gratitude to *Hashem* for all that He has given me?” The *segula* is not in *Perek Shira*; the *segula* is in the heightened awareness of *hakaras hatov*, gratitude and appreciation to *Hashem* for what we have - not focusing on the things that we don’t! The greatest way to truly be “in this world” is by working on appreciating everything *Hashem* has given us.